

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον κι' εβδομον μετρούντες χρόνον
'στάν γ'νν εδρεύομεν τῶν Παρθενῶνων.

Χίλια κι' έννιακόσα κι' ένα
κι' ὄλο τὰ συνειθημένα.

Εἰδοποιούμεν πάλιν με δίκαιον θυμόν
τούς μέσα και τούς έξω συνδρομητοῦς ἡμῶν
πῶς ὁ «Ρωμηός» συμβάσεις δέν έχει με κανένα,
κι' ὄσοι πληρόνουν σ' ἄλλοιους πληρόνουν· στὰ χαμένα.

Κι' ἂν ἀπό 'μᾶς δέν έχουν δελτίον πληρωμῆς
με τὴν ὑπογραφὴν μας, τὴν συνδρομὴν τῶν χάνουν,
εὐθύνην γιὰ κανένα δέν ἔχομεν ἡμεῖς,
και 'στὸν Κατὴ μόνῃα παράπονα νὰ κάνουν.

Τετάρτη τοῦ Μαρτίου κι' εικοστή,
πανηγυρὶς τῆς Λαύρας χωριστᾶ.

'Επτακόσα και τριάντα,
τεῖχος, Γιάννη; τεῖχα πάντα.

**Ὁ Φασουλῆς με τόνον
'στους ἰσκιους τῶν προγόνων.**

Σήμερα θά τραβήξετε τὰ μαλλοκίφαλά σας,
σήμερα πάλι θά βρεθε μαζί μας τὸν μπαλιά σας.
Σήμερα τρίξιμο σπαθίων και γαλιονῶν τρεχάλας,
σήμερα πάλι πέρτουνε σὰν δροσραῖς ψυχάλας
'στὰ μαρμαρά σας τὰ λευκά
τὰ σάλια τὰ ρητορικά.

Σήμερα κι' ὁ κωφάλαος πέρνει μιλιὰ στωκύλος
κι' ὄλοι γιὰ σας ἔμπνᾶμε,
σήμερα μέσ 'στους κόρραφς σας δέν ἔλω μήτε φύλλος,
φουστανιλάδες, νᾶμαι.

Σήμερα τὸ μιλιόν σας κι' ἔκνινο τὸ τσαπαρά
ταῦτιά μας τὰ σπαράζει.
Σήμερα γίνεται δουλειὰ καμπόσων γαστρομήρων
ἢ κάλπροστανιλά,
και βάρδα 'μπρὸς ἄκουσιτα λουσατῶν καρποστέρηδων
με τὰ 'ψηλά καπιλά.

Σήμερα πάλι τὰ λιλιὰ κατακαμποκοπάνε
κι' ἀπὸ μεγάλα κόλλυσα χρυσά σας κάνουν δισκο,

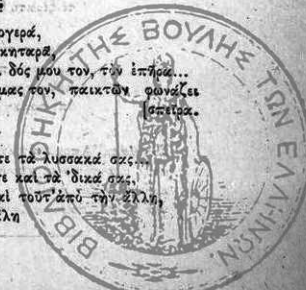
σήμερα 'στὴν Μητρόπολι με τῆς καρτόσις πᾶνε
ὄσοι μαθαίνου τῆς κοιλιαῖς νὰ παίζουν Καρτάσκο.

Σήμερα Λαύρας τελετᾶ, καιρὸς παροξυσμοῦ,
βρόντα και ξαναβρόντα,
και 'στὸ Χρηματιστήριο τοῦ πατριωτισμοῦ
σηκόνονται τὰ φόντα.

Ξεπέρτουνε τῆς Ἐθνικῆς και τῶν Σιδηροδρόμων,
και κάθε παίκτης σήμερα 'στους ἰσκιους σας εὐγνώμων
ἀρρίλων και μαινόμενος πουλεῖ 'στὴ Μπόρα μίσα
Κολοκοτρήνη, Μπότσηρη, Μικαούλη, Παππα-Φίσινα.

Πατριωτάκια φλογερά,
πάρτε, πουλά Νικητάρᾶ,
πουλά και Διόσκο, πάρτε τον... ὄς μου τον, τὸν ἰππᾶ...
πουλά κι' Ἀνδρούστο... ὄς μας τον, παικτῶν σωνάει
σῆταρα.

Πάρτε προγόνους σήμερα... φάτε τὰ λισσακά σας,
πάρτε τᾶρατα τᾶρατα, πάρτε και τὰ 'δικά σας,
και βάλτ' ἔκνιτ' ἀπὸ τὴ μέ και τούτ' ἀπὸ τὴν ἄλλη,
και με φωνὴ μεγάλη

τὴν Δίξω προσκαλέσετε μὴ ῥόδα νὰ σιμάωσῃ
νὰ δώσω ποιά θὰ πρωτοῖδήῃ καὶ ποιά θὰ στεφανώσῃ.

Σήμερα γάνεται γιὰ σὰς κι' ὁ κόσμος τοῦ σερμοῦ
κι' ἄσια κοπρίζουν τῆς φωτιᾶς μὲς 'στὴν ὁδὸν 'Ερμού.
Σήμερα κάνουν μερικὸ πῶς γιὰ τὸ γένος κλαίνε,
σήμερα 'στους ἰγγόνους των γρηαὶς γιαιγάδες λένε
πῶς μιά φορὰ κι' ἕναν καιρὸ 'στῆς προστυχίας τὰ χρόνια
ἰπολομοῦσαν τὴν Τουρκιὰ μὴ κάψαις καὶ μὴ χιόνια
φουστανελᾶδες ἀνθρωποι, Βλαχάθῃδες κι' Ἀνδρουῦται,
καὶ τὴν γιαιγὰ τοῦ κηχνῶς
'ρωτᾷ καθίνες ἰγγόνος:
'γιαιγιά, κι' αὐτοὶ καμμιά φορὰ δὲν τόκοβαν παπούτσι;

Σήμερ ἀκούουν, πρόγονοι, τὰ σύγχρονα τὰ πλήθη
πῶς κι' ἄλλος πόλεμος παλῆρος τοῦ νέου προηγήθη,
κι' ὁ μὴν παλῆρος ἰδέσταις μίαν ἰπτάδα χρόνον
κι' ὁ νέος ὁ καλλίτερος τρεῖς ἰδδομάδες μόνον.

Σήμερα στεφανώματα, τροπαίων ἰδδομάς,
κι' ὅσα στεφάνια σήμερα περισσεύαν 'ς μᾶς
ἀπὸ τὸν νέο πόλεμο, τὰ πέρ' ἡ Ρωμηροσύνη
καὶ τὰ πετᾷ 'στους ἰσχιους σας σὰν ἰλιημοσύνη.

Πάρτε καὶ εἰς, προπάτορες, ἑμῆς μ' αὐτὰ χορτάσκαμε
καὶ νύκτα γέρου πλέκοντας στεφάνους ἀποστάσαμε.
Σήμερα δὲν γλυτόνετε, παλαιοφουστανελᾶδες,
ποῦ δόξαίς λαχταροῦσατε κι' ἐλευθέραις Ἑλλάδες,
θλίψτε καὶ δὲν θέλιτε τὰ πέριτε στεφάνια
κι' ἀφήστε παρακαλῶ τὴν φουροπερηφάνεια.

Σήμερα δὲν γλυτόνετε... κι' ἐγὼ θὰ βγάλω λόγο
'στ' ἀγάλματά σας τὰ σεντά,
κι' ἀπ' ὄλους θὰ ζητῶ λεπτά
νὰ γίνῃ μέγας ἀνδριάς καὶ 'στὸν Παλακιολόγο.

Καὶ γιὰ τὸν Κόδρο δώστε, παλῆρ μὰς Βασιλέα,
νὰ μαρμαρώσειτε κι' αὐτὸν μὴ περιμεραλαία.
Σὰν γίνουν καὶ γι' αὐτοὺς τοὺς θὰ προπάτορας ἀγάλματα,
τότε 'στῆς Καύρας τὴν πομπὴν μὴ φαντασιακὰ ἄματα
στεφάνια περισσότερα, κι' ἀκτινωτὰ θὰ κἀνω,
καὶ θ' ἀπαγγέλω, βρε παιδιὰ, δυὸ λόγους παραπάνω.

Κανεὶ δὲν ξέρει, πρόγονοι, τὸν Μάρτη τί παθαίνετε,
σήμερα πάλιν ἀπὸ μᾶς τοὺς ἀθλους σας μαθαίνετε,
καὶ ξαναλὲν τῆς νίκαις σας οἱ νέοι Τουρκομάχοι
καὶ τὰ σπαθὰ δαγκάνουν...
φανταζομαι τοὺς ἰσχιους σας ἂν ἔχουνε στομάχι
τί ξερατὸ θὰ κάνουν.

Σήμερα τόσος φωτισμός,
λαθάρων ποικιλία,
καὶ μέγας ἐνθουσιασμός
ἐπὶ παραγγελία.

Σὰν μᾶσκ' Ἀποκρητικὴ τὸν πέρουν μὴ τὸ νοκί,
μαζὶ μ' αὐτὸν νοικιάζουνε καὶ μιά παλαιοπαντιέρα,
κι' ὕστερα τὸν γυρίζουνε 'στὴν πυριτοποθήκη
γιὰ νὰ τὸν πάρουνε ξανά τοῦ χρόνου τέτοια μέρα.

'Εμβατήριο γοργὸν κι' ἐνθουσιασμός ὀργῶν.

'Μπρός, παιδιὰ, 'στὸν Πατριάρχη... μὰ γιὰ δέστε τί σκεπὴ
ξανασφίγγει τὸ λαίμω τοῦ τῆς κραιμᾶς τὸ σκονί,
καὶ τὸν πνίγει καὶ τὸν πνίγει... παλληκάρια, νάτο νάτο...
πάλι γίνηκε θηλειά,
καὶ τὰ ράσσα τοῦ τ' ἀπλόουν γιὰ νὰ κρῦφουν ἀπὸ κάτω
κάθε βρώμικη δουλειά.
'Μπρός, παιδιὰ, 'στὸν Πατριάρχη κλέφτικο χορὸ νὰ σὺρ...
τρίουν παλαίς καὶ σπαθιά,
καὶ κατὰχρυσαις σπαλιταῖς καθισμέναις γύρω γύρω
παίζουν τὴν κολοκυθιά.

'Μπρός, παιδιὰ, 'στὸν Πατριάρχη... στίψετε τὸν χαρπαλὸν...
ὁ παππᾶς ποῦ μᾶς κυττάζει κἀτι θέλει νὰ μᾶς 'πῆ.
Μαρμαρίνει ρασοφόρος, δόξασιμον τόνομά σου...
πάλι βλέπω νὰ μοῦ γνέρης καὶ μοῦ λῆς νάλθῳ σιμά σου.

Μὴ μοῦ γνέρης, Πατριάρχη, μὴ μοῦ λῆς τὸ γχιλ μπουρνά.
Ξέρω ξέρω τί μὴ θέλεις καὶ δὲν ἔρχομαι κοντά.
'Ὅσο δὰ γι' αὐτὸ, πατέρα, δὲν μοῦ λείπει νοῦς καὶ γνῶσις
ξέρω πῶς μὴ θέλεις μόνο
τὴν πεντάρα νὰ μοῦ δώσης,
ποῦ μοῦ δίνεις κάθε χρόνο.

'Ὅπως πρόπερου καὶ πέρου δὲν θὰ μὴ ξαναγελάσης...
Ξέρω φάσκελα πῶς θέλει τὸν Ρωμηρὸν ἡ νέα πλάσις,
πλὴν ἐπίτος δὲν γειλοῦμαι μὴ τὰ πλάνα νεύματά σου...
εἰμπορεῖς νὰ μὴ μουντζώσης καὶ χωρὶς νάλθῳ κοντά σου.

'Μπρός, παιδιὰ, 'στὸν Πατριάρχη, 'τὸν παππᾶ μὰς τὸν Π...
μὰς ἰμπρός, Σταυραετοί,
γιὰ Καρνάβαλο τὸν πέρουνε πολεμάχοι πτεροφόροι
καὶ τοῦ ρίχνουν κομρετί.

'Μπρός, παιδιὰ, 'στὸν Πατριάρχη μὴ στεφάνια' ποῦ...
'στὸ πολέμου τὸ καρίνι.
Χρόνια 'πέρασαν, κι' ἀκόμη δὲν 'κουράσθη νὰ βλοῦξ
κάθε ψύττη, κάθε κλέφτη, κάθε μόρτη Ραμπαγᾶ.

Πᾶμε τώρα καὶ 'στὸν Ρήγα, τὸν μεγάλο πρωτομάρτη,
ποῦ μᾶς ἔκανε μαπουροῦτι νὰ μυρλώουν τὸν Μάρτην,
'Απὸ 'μπρός καὶ πίσω στρέφει
καὶ κυττάζει τρικαντά...
βλέπω πῶς κι' αὐτὸς μᾶς γνέφει
νὰ σιμάσωμε κοντά.

Κἄτι λέει... δὲν ἀκούτε... μὲς 'στὸ νέο ρεμπιλῶ
τραγουδᾷ μαρμαραμένους τὸ τραγοῦδι τὸ παλῶ.

'Ὁ παιδιὰ μου τιμημένα,
ποῦ σκορπᾷ ἰδῶ κι' ἰκεί,
καὶ τραβᾷτε πεινασμένα
μῆσα 'στὴν Ἀμερικῆ.

'Ὁ παιδιὰ μου εἰς ἐν τέλει,
ποῦ σὰς λένε κὼμ ἰλ φῶ,